

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
263

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 220. Περί διορισμού Αρχηγού και επιλογής Υπαρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος. ... 1
N. 221. Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ν. 4125/1960 «περί κυρώσεως του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας κ.λπ.» του Ν.Δ. 3845/1958 «περί Κώδικος Οργανισμού των Φορολογικών Δικαστηρίων» και άλλων τινών διατάξεων. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

811. Περί συστάσεως Επιτροπών δια την άσκησην του ελέγχου των τιμολογίων εισαγωγής. 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 220

Περί διορισμού Αρχηγού και επιλογής Υπαρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίσαντες:

Άρθρον 1.

1. Ο Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος διορίζεται διά Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Δημόσιας Τάξεως, επιλεγόμενος υπό του Ανωτάτου Συμβουλίου Εθνικής Αμύνης, μεταξύ των εν ενεργεία Αρχιπυράρχων και Πυράρχων, ανεξαρτήτως χρόνου παραμονής εις τον κατεχόμενον βαθμόν.

2. Ο Υπαρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος επιλέγεται υπό του Ανωτάτου Συμβουλίου Πυροσβεστικού Σώματος μεταξύ των εν ενεργεία Πυράρχων, ανεξαρτήτως χρόνου παραμονής εις τον κατεχόμενον βαθμόν.

Άρθρον 2.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 71/1974 καταργείται.

Άρθρον 3.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσίευσής του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρώθεις, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 21 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ

Εδεωρήθη και ετέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 21 Νοεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 221

Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ν. 4125/1960 «περί κυρώσεως του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας κ.λπ.» του Ν.Δ. 3845/1958 «περί Κώδικος Οργανισμού των Φορολογικών Δικαστηρίων» και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίσαντες:

Άρθρον 1.

Η παρ. 2 του άρθρου 42 του Ν. 4125/1960 «περί κυρώσεως του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας κ.λπ.» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Το δικαστήριο, κατ' αίτησιν του εμφανιζομένου ως πληρεξουσίου και μη αποδεικνύοντος την πληρεξουσιότητα, εκτιμών τας περιστάσεις, αναβάλλει την συζήτησιν δι' έτέραν δικάσιμον, άμέσως οριζομένην ή χορηγεί εύλογον προθεσμίαν διά την νομιμοποίησιν αυτού. Εάν ανακύβη μεταγενεστέρως αμφιβολία ως προς την νομιμοποίησιν του υπογράφοντος το δικόγραφο, το δικαστήριο δύναται να διατάξη την συμπλήρωσιν των αποδεικτικών νομιμοποιήσεως, τάσπον προς τούτο εύλογον προθεσμίαν, ής παρερχομένης άπράκτου, ή προσφυγή ή τó ένδικο μέσον άπορρίπται».

Άρθρον 2.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 77 του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας, ως αντικατεστάθη διά του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1275/1972, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Η προθεσμία άκλήσεως της προσφυγής είναι είκοσιν ήμερών, άρχομένη από της επομένης της επίδοσεως της πρά-

ξέως. Κατ' ἐξίρεσιν ἐπὶ πράξεως προδιορισμοῦ ὑπὸ Τελωνειακῶν Ἀρχῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, ἐνεργουμένης παρουσίας τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του καὶ υπογραφουμένης ὑπ' αὐτοῦ, ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταβολῆς τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, μὴ ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως, ἐκτὸς ἂν τοῦτο ζητηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ὅποτε ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐπιδόσεως.

Ἐπὶ περιπτώσεων, καθ' ἃς, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἡ ὀριστική χρέωσις ἐνεργεῖται ἐν ἀπουσία τοῦ παραλήπτου, ἡ προθεσμία προσφυγῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν παραλήπτην ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον, τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὀριστικῆς χρεώσεως.

*Ἀρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 171 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις δέον νὰ καταβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ, μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων παράβολον ἴσον πρὸς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου ἀνευ τῶν προσθέτων.

2. Ἐὰν μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, δὲν καταβληθῇ παντάπασιν παράβολον ἢ καταβληθῇ ἑλλιπές, τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐμφανιζομένου κατ' αὐτὴν ὑποχρέου πρὸς τοῦτο διαδίκου, χορηγεῖ αὐτῷ προθεσμίαν μέχρι πέντε (5) ἡμερῶν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς συζητήσεως τῆς υποθέσεως, διὰ τὴν καταβολὴν ἢ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ παραδίκου καὶ τὴν προσκομισιν τοῦ ἀποδεικτικῆς καταθέσεως του. Ἐὰν ἡ συζήτησις χωρήσῃ ἀπολειπομένου τοῦ ὑποχρέου, τὸ παράβολον δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ προσκομισθῇ τὸ ἀποδεικτικὸν καταθέσεώς του, ἐντὸς προθεσμίας πέντε (5) ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς συζητήσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ παράβολον καταβάλλεται προστηθεῖσιν κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%). Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν δὲν καταβληθῇ τὸ παράβολον ἢ καταβληθῇ ἑλλιπές ἢ ἀνευ τῆς ὀφειλομένης προσυζητήσεως, ἡ ἐφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

3. Ἐὰν ἀντικείμενον τῆς δίκης εἶναι ἡ ἐπιβολὴ προστίμου διὰ παράβασιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου, τὸ καταβλητέον παράβολον ὀρίζεται ἴσον πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τοῦ διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ὀρισθέντος ποσοῦ τοῦ προστίμου. Τὸ παράβολον εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν εἶναι δραχμὰ πεντακόσια (500) ἐξαιρουμένων τῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων μονομελοῦς δικαστηρίου. Αἵτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπόκεινται εἰς παράβολον.

4. Ἐπὶ πλειόνων ἐκκαλούντων, ἐὰν μὲν οὗτοι εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς υποχρέωσός, κατατίθεται ἐν μόνον παράβολον ὑπὸ πάντων καὶ ἂν ἐπὶ ἕκαστος ἀσκήσῃ κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἰδιαιτέραν ἐφεσιν, ἐὰν δὲ ἔχουσιν ἰδίαν ἕκαστος υποχρέωσιν κατατίθεται παρ' ἑκάστου τὸ ἀναλογικὸν εἰς τὴν υποχρέωσιν αὐτοῦ παράβολον, ἢ, ὅπου συντρέχει περίπτωσις, τὸ πάγιον τοιοῦτον καὶ ἂν πάντες ἀσκήσωσιν ἐφεσιν κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

5. Ἐὰν ἡ ἐφεσις ἀπορριφθῇ, τὸ κατατεθέν παράβολον περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον. Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἐξ ὁλοκλήρου ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐκκαλούντα καὶ ἂν τὸ δικαστήριον δὲν διέταξῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ. Ἐὰν γίνῃ ἐν μέρει δεκτὴ ἀποδίδεται μέρος τοῦτου, καθοριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

6. Ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Φορολογικῆς Ἀρχῆς συντάσσεται σημείωμα περὶ τοῦ καταβλητέου ποσοῦ παραδίκου καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ ἐφεσις δικαστηρίου, δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως. Ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου δύναται νὰ λάβῃ ἀτελῶς, ὁ εἰς καταβολὴν ὑποχρεὸς διάδικος. Ἐν περιπτώσει

δὲ καθ' ἣν τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σημειώματος τοῦτου καταβληθὲν παράβολον εἶναι ἑλλιπές, πρὸ δικαστηρίου χωρεῖ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν κρίσιν τῆς υποθέσεως καὶ ἡ ἐπὶ ἑλαττον διαφορά τοῦτου, ἐὰν μὲν ἀπορριφθῇ ἡ ἐφεσις καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ βεβαιούται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Φορολογικῆς ἀρχῆς εἰς θάρος τοῦ ὑποχρέου, ἐὰν δὲ αὕτη γίνῃ ἐν μέρει δεκτὴ συμφηρίζεται μὲ τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν φορολογούμενον μέρος τοῦ παραδίκου κατὰ τὰ ἐν παρ. 5 τοῦ παρόντος».

*Ἀρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 184 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4600/1966, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀρθρον 184. 1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τὰς περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάξεις.

2. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν ἀναίρεσεως, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, ὀρίζεται εἰς ἐξήκοντα (60) ἡμέρας, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τοῦτο τῆς καθ' ἣς ἡ ἀναίρεσις ἀποφάσεως. Ἡ ἀσκηθεῖσα αἴτησις ἀναίρεσεως κοινοποιεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ ἀνααιρεσέοντος, εἰς τὸν ἕτερον διάδικον ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως».

*Ἀρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον εἰκοστὸν πρῶτον τοῦ Ν. 4125/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀρθρον εἰκοστὸν πρῶτον.

1. Ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων διαδικασίας ἐπιβάλλονται τὰ κάτωθι τέλη χαρτοσήμου:

α) Προσφυγῆς	100
β) Ἐφέσεως	250
γ) Ἀνακοπῆς	40
δ) Αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως	60
ε) Αἰτήσεως διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας ἀποφάσεως	40
στ) Παρεμβάσεως	60
ζ) Ἐκθέσεως καταθέσεως τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β' εἰς στ' δικογράφων	60
η) Προσθέτων λόγων	20
θ) Ὑπομνημάτων	20
ι) Αἰτήσεων ἀναβολῆς συζητήσεως	40

Τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ὑπόκεινται εἰς δραχ. 10.

Πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία μέχρις ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

2. Τὰ τέλη τῆς προηγουμένης παραγράφου καταβάλλονται δι' ἐπικυλλήσεως κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ τῶν ἀντιστήριχων δικογράφων ἢ δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Κ.Ν.Τ.Χ. ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 12/75 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Πρωτοδικείων διαδικασίας».

*Ἀρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3845/1958 «περὶ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 10/1968, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ Φορολογικὸν Πρωτοδικεῖον δικάζει ὑπὸ μονομελῇ σύνθεσιν τὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένους υποθέσεις, α) ὅσας ὁ ἀμφισβητούμενος ἢ ἀξιούμενος πρὸς ἐπιστροφὴν φόρος, δασμός, τέλος ἢ ἕτερον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου δὲν υπερβαίνει τὰς τριάκοντα χιλιάδας δραχμῶν (30.000) μὴ συνυπολογιζομένων τῶν προσθέτων ἢ προσυζητήσεως, β) ὅσας

τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον ἢ ἄλλη χρηματικὴ κύρωση δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000), γ) ὁσάκις, ἐπὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ὁ ἀμφισβητούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας (120.000), μὴ συνυπολογιζομένων τῶν προσθέτων ἢ προσυμψηφισμένων. Ἡ ἐκδίκασις τῶν υποθέσεων τούτων γίνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Πρωτοδικικοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ υποθέσεων φορολογικῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἐκκρεμῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Πρωτοδικείων, ὁ φορολογούμενος δύναται διὰ δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ἀποδεχθῇ τὸ ἐξομολογούμενον αὐτοῦ εἰς τὴν διαφοράς μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τοῦ διὰ τῆς πράξεως τῆς φορολογούσης ἀρχῆς καταλογισθέντος εἰς τοῦτον κυρίου φόρου μετὰ τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ὑπὲρ τρίτων καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθείσης εἰς τὴν φορολογουσαν ἀρχὴν δηλώσεως.

2. Ἐὰν ἡ πρώτη ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις ἤθελε διεξαχθῇ ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας, ἡ δέλωση γίνεται κατὰ τὴν συζητησιν ταύτην, καταχωριζομένη εἰς τὰ πρακτικά.

3. Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἡ δέλωση δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν καὶ ἡ ὑπόθεσις θεωρεῖται περατωθεῖσα, καταργουμένης τῆς δίκης ἀνευ ἐκδόσεως ἀποφάσεως.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως αὐτοφελῶν προστίμων.

5. Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 1 προβλεπομένη προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐν (1) εἰσέτι τριμήνον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

6. Ἐν περιπτώσει περατώσεως τῆς υποθέσεως κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους, διαγράφεται ὁ τυχὸν καταλογισθεὶς πρόσθετος φόρος λόγῳ ὑποβληθῆς ἀνακριτοῦς δηλώσεως, τὸ δὲ ὀφειλόμενον συνολικὸν ποσὸν τοῦ φόρου ἢ προστίμου καταβάλλεται εἰς δώδεκα (12) ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνὸς καὶ προκειμένου περὶ κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ὀριζομένας δόσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ τιθεμένας προϋποθέσεις.

7. Στοιχεῖα προκύπτοντα ἐκ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου περατώσεως ἐκκρεμῶν υποθέσεων δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν συγκριτικὰ στοιχεῖα διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν αντικειμένων τῆς δίκης πρὸς ἐπιβολὴν οἰουδήποτε φόρου.

Ἄρθρον 8.

Ἐφέσεις ἀσκηθεῖσαι κατὰ ὀριστικῶν ἀποφάσεων τῶν Φορολογικῶν Πρωτοδικείων καὶ συζητηθεῖσαι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἢ θέλουσιν ἐκδοθῇ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀνευ κρίσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας, λόγῳ μὴ καταβολῆς παντάπασιν ἢ καταβολῆς ἑλλειποῦς παραβόλου ἢ λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς τούτου ἢ δι' ἑλλειψιν νομιμοποιήσεως τοῦ ὑπογράφαντος τὸ δικόγραφο, εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου πρὸς νέαν συζήτησιν, διὰ τὴν κατ' οὐσίαν κρίσιν αὐτῶν, αἰτήσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἁμῶς μετὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς υποβολῆς τῆς προβλεπομένου παραβόλου, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τὰς κοινοποιηθείσας ἤδη ἀποφάσεις, διὰ δὲ τὰς ἐφεξῆς κοινοποιουμένας ἀπὸ

τῆς κοινοποιήσεώς των. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐξαφίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ προσφυγῶν κατὰ πράξεων τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἀσκηθεισῶν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἢ θέλουσιν ἐκδοθῇ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις ἐλλείψει νομιμοποιήσεως τοῦ ὑπογράφαντος τὸ δικόγραφο.

Ἄρθρον 9.

1. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ τάσσεται Ἀντεπίτροπος, ὅστις ἐξομοιοῦται βαθμολογικῶς καὶ μισθολογικῶς πρὸς Σύμβουλον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐπικουρεῖ τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ καθηκόντων του, ἀναπληροῦ δὲ τοῦτον ἀπόντα, κωλύμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα.

2. Ἀντεπίτροπος διορίζεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ ὁ Πάρεδρος ὁ ἔχων τὰ προσόντα πρὸς προαγωγὴν εἰς θέσιν Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ὁ Ἀντεπίτροπος δύναται νὰ διορίζηται εἰς θέσιν Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ νὰ προάγῃται εἰς Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μετὰ διαιτητικὴν ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Ἀντεπιδρόπου ἢ Ἀντεπιδρόπου καὶ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, συντρέχων μετὰ τῶν λοιπῶν ἐχόντων τὰ προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων.

3. Ἀπασαὶ αἱ καίμεναι διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸν Ἀντεπίτροπον.

4. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Δ/τος τῆς 29/31 Δεκεμβρίου 1954 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθεῖ:

«Ἀπόντων, κωλυμένων ἢ μὴ ὑπάρχόντων Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Ἀντεπιδρόπου, ἀναπληροῦ τούτους ὁ κατὰ σειράν διορισμὸς ἀρχαιότερος Σύμβουλος».

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 170/1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» προστίθεται ἐν τέλει τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Αἰτήσεις ἀκυρώσεως ὑπογεγραμμένη ὑπὸ μόνου τοῦ αἰτούντος, θεωρεῖται νόμιμῶς ἀκηθεῖσα ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας παρίσταται δικηγόρος».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμουσῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἰτήσεων ἀκυρώσεως τῶν ὑπογεγραμμένων ὑπὸ μόνου τοῦ αἰτούντος.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 811

Περί συστάσεως 'Επιτροπών διά την άσκησιν του έλέγχου των τιμολογίων εισαγωγής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις α) του άρθρου 2 του Ν.Δ. 2609/1953 περί έλέγχου των τιμών των εισαγομένων και εξαγομένων ειδών, β) του άρθρου 11 παρ. 1 του Ν.Δ. 4352/1964 περί διατάξεων άρρωστών τούς δημοσίους υπαλλήλους ως και περί καταργήσεως των Συμβουλίων, 'Επιτροπών των Δημοσίων 'Υπηρεσιών κλπ., γ) του Β.Δ. 491/1965 (περί διατήσεως 'Επιτροπών και Συμβουλίων των 'Εμποροβιομηχανικών και 'Επαγγελματοβιοτεχνικών 'Επιμελητηρίων κλπ.), δ) του άρθρου 5 του Α.Ν. 65/1967 (περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως εις έναίον κείμενον των διατάξεων των 'Αναγκαστικών Νόμων 4/1967 και 19/1967 (περί άποκαταστάσεως εύρυθμίας εις την λειτουργίαν των Δικετιών 'Υπηρεσιών, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.), ε) της υπ' αριθ. 79865/1967 κοινής αποφάσεως του 'Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως και των 'Υπουργών Οικονομικών και 'Εμπορίου, στ) του άρθρου 1 του Ν.Δ. 779/1970 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του άρθρου 3 του Β.Δ. 491/1965 (περί διατήσεως Συμβουλίων και 'Επιτροπών των 'Εμποροβιομηχανικών και 'Επαγγελματοβιοτεχνικών 'Επιμελητηρίων), ζ) του άρθρου 4 του Ν.Δ. 86/1974 (περί αυθεντικής έρμηνείας του άρθρου 6 του Ν.Δ. 328/47, συμπληρώσεως των περί θεωρήσεως τιμολογίων εισαγωγής και εξαγωγής εμπορευμάτων διατάξεων και ρυθμίσεων συνασών θεμάτων) και η) των άρθρων 2, 3 και 5 του Ν.Δ. 216/1974 (περί συστάσεως 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως).

2) Την υπ' αριθ. 626/1975 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, προτάσει των 'Ημετέρων 'Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και 'Εμπορίου, άπεφασίσμεν και διατάττομεν:

Άρθρον 1.

Σύστασις και συγκρότησις 'Επιτροπών.

1. Συνιστώνται και λειτουργούν παρά τοις 'Εμπορικοις και Βιομηχανικοις 'Επιμελητηρίοις 'Αρτης, 'Αργολίδος, Εύβοίας, 'Ημαθίας, Καρδίτσας, Καστοριάς, Κοζάνης, Πιερίας και Σερρών 'Επιτροπαί των 'Υπηρεσιών 'Ελέγχου Τιμολογίων Εισαγωγής με έδραν αντίστοιχως τας πόλεις 'Αρτης, 'Αργους, Χαλκίδας, Βεροίας, Καρδίτσας, Καστοριάς, Κοζάνης, Κατερίνης και Σερρών, έχουσαι ως έργον την άσκησιν του έλέγχου των τιμολογίων εισαγωγής αγαθών.

2. 'Η κατά τόπον αρμοδιότης εκάστης των ανωτέρω συνιστωμένων 'Επιτροπών εκτείνεται εις την αντίστοιχον τοιαύτην του οικείου 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου.

3. 'Εκάστη των εν τη παραγράφω 1 αναφερομένων 'Επιτροπών συντίθεται εκ των κάτωθι:

α) Έκ δύο υπαλλήλων της οικείας 'Υπηρεσίας 'Εμπορίου, εξ ών, ο κατά βαθμόν ανώτερος, μετέχει ως Πρόεδρος, άναπληρουμένων υπό των νομίμων αυτών άναπληρωτών.

β) Έξ ενός υπαλλήλου του οικείου Τελωνείου, ή μη ύφισταμένου Τελωνείου, εξ ενός υπαλλήλου της οικείας Οικονομικής 'Εφορίας, άναπληρουμένου υπό του νομίμου αυτού άναπληρωτού.

γ) Έξ ενός υπαλλήλου του εν τη έδρα της 'Επιτροπής 'Υποκαταστήματος της Τραπεζής της 'Ελλάδος, ή, μη ύφισταμένου 'Υποκαταστήματος της Τραπεζής ταύτης, του 'Υποκαταστήματος της 'Εθνικής Τραπεζής της 'Ελλάδος, όριζόμενου μετά του άναπληρωτού του, υπό της Διοικήσεως ταύτης.

δ) Έξ ενός υπαλλήλου του οικείου 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου, όριζόμενου μετά του άναπληρωτού του, υπό της Διοικήσεως του 'Επιμελητηρίου.

4. 'Η συγκρότησις εκάστης των ως άνω 'Επιτροπών ενεργείται, δι' αποφάσεως του οικείου Νομάρχου, τη εισηγήσει των αρμοδίων κατά περίπτωσιν 'Υπηρεσιών.

5. Καθήκοντα Εισηγητού και Πραγματέως άσκούν οι υπάλληλοι του οικείου 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου, ή της οικείας 'Υπηρεσίας 'Εμπορίου όριζόμενοι μετά των άναπληρωτών των, υπό του οικείου Νομάρχου κατά την συγκρότησιν της 'Επιτροπής.

Άρθρον 2.

Τρόπος λειτουργίας.

1. 'Εκάστη 'Επιτροπή συνέρχεται εν τῷ Καταστήματι του οικείου 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου εις τακτάς ή μη ημέρας και ώρας καθοριζόμενας υπό του Προέδρου ταύτης.

2. 'Η 'Επιτροπή εύρίσκεται εν άπαρτία παρόντων τριών (3) τουλάχιστον εκ των μελών αυτής, αί δε αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν των παρόντων μελών.

3. Τών συνεδριάσεων τηρούνται υπό του Πραγματέως πρακτικά.

Άρθρον 3.

'Αρμοδιότητες και τρόπος άσκήσεως τούτων.

Αί αρμοδιότητες των ως άνω 'Επιτροπών και ο τρόπος άσκήσεως τούτων είναι αί τοιαύται ως καθορίζονται εν τη υπ' αριθ. 21355/1953 (Φ.Ε.Κ. 94/53 Τεύχος Β') αποφάσει του τέως Συμβουλίου 'Εξωτερικού 'Εμπορίου, ήτις έκυρώθη διά του Ν.Δ. 2609/1953.

Τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος, ανατίθεμεν εις τον 'Ημέτερον επί του 'Εμπορίου 'Υπουργόν.

Έν 'Αθήναις τη 14 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ